

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2932/2019
14.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОД

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ...,, чији је пуномоћник Милош Влаховић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, Управа за извршење кривичних санкција – Казнено-поправни завод у Београду, који заступа Државно правобранилаштво, Београд, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 3532/18 од 31.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 3532/18 од 31.05.2019. године, тако што се одбија као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Првог основног суда у Београду П1 број 2615/14 од 02.07.2018. године.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 78.000,00 динара у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 број 2615/14 од 02.07.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да му исплати законску затезну камату на износ од 48.144,58 динара, за период почев од 15.12.2013. године до 30.12.2013. године. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати законску затезну камату на износ од 48.144,58 динара за период почев од 09.11.2013. године до 14.12.2013. године. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде штете због неисплаћених трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада, за период почев од фебруара 2013. године до марта 2015. године, исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом за сваки месец појединачно, а на начин како је то ближе наведено у овом ставу изреке првостепене пресуде. Ставом четвртим изреке, одлучено је о трошковима парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 3532/18 од 31.05.2019. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом

изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда, у ставу трећем изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца у целисти. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 16.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, с позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код тужене на пословима обезбеђења, а у утуженом периоду на посао је путовао на релацији Ваљево – Београд. За то време редовно му је исплаћивана накнада трошкова за бус-плус картицу, али не и трошкови превоза до Београда. Износи досуђени првостепеном пресудом представљају позитивну разлику између исплаћене накнаде трошкова превоза и припадајуће накнаде трошкова превоза, утврђену према цени претплатне месечне карте на релацији Ваљево – Београд – Ваљево.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев и обавезао туженог да тужиоцу исплати разлику између исплаћене накнаде трошкова превоза и припадајуће накнаде трошкова превоза у висини цене карата у јавном превозу за утужен период, за дане у којима је тужилац обављао рад, при чему је висина досуђеног износа утврђена на основу налаза и мишљења вештака финансијске струке, а све с позивом на одредбу члана 37. Закона о платама државних службеника и намештеника и члан 2. став 1. уредбе о накнади трошкова и отпремнине државних службеника и намештеника, те на члан 118. став 1. тачка 1. Закона о раду, у вези одредбе члана 154. став 1. Закона о облигационим односима.

Међутим, Апелациони суд у Београду је својом одлуком Гж1 број 3532/18 од 31.05.2018. године, преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца као неоснован, а са образложењем да тужилац није доказао да се писаним путем обраћао надлежном функционеру захтевом за исплату предметних трошкова, нити је због „ћутања администрације“ покренуо управни спор, па у ситуацији када му није признато право на накнаду трошкова, он не може са успехом тражити исплату по овом основу. Право на накнаду трошкова превоза спада у друга примања за чије остваривање је нужно поштовати поступак прописан правилима 140. до 143. Закона о државним службеницима, а што је тужилац пропустио да учини.

Врховни касациони суд налази да се основано ревизијом тужиоца указује да је побијана одлука донета уз погрешну примену материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда, погрешни је закључак другостепеног суда да тужилац нема права на накнаду трошкова превоза, зато што није доказао да се писаним путем обраћао надлежном функционеру захтевом за исплату предметних трошкова, односно због тога што из разлога „ћутања администрације“ није покренуо управни спор. Супротно овом становишту, Врховни касациони суд налази да право на исплату трошкова превоза није условљено ни подношењем захтева, нити доказивањем да је запослени стварно сносио ове трошкове.

Наиме, Законом о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ број 62/06...99/10) чланом 37 прописано је да државни службеник има право на накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак са рада, за време које провео на службеном путу у земљи или иностранству, за смештај и исхрану док ради и борави на терену, на накнаду трошкова који су изазвани привременим или трајањем привременог премештаја на другом месту рада, те да се услови за накнаду трошкова, њихова висина и начин на који се остварују прописују уредбом владе. Надаље Уредбом о накнади трошкова и отпремнине државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ број 86/07) чланом 2. ставом 1. прописано је да се држаном службеником и намештенику надокнађују трошкови превоза за долазак на рад и одлазак са рада, а чланом 3. да се држаном службенику и намештенику надокнађују трошкови превоза за долазак на рад и одлазак са рада у висини цене месечне доплатне карте у градском, приградском, односно међуградском саобраћају.

Полазећи од чињенице да је право запослених на накнаду трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада засновано непосредно на закону и подзаконском акту, тужена је у обавези да тужиоцу у целини плати ове трошкове. Питање да ли ће руководиоци органа да о том праву одлучују посебним решењем за сваког запосленог појединачно, односно питање на који начин је у административном смислу код послодавца решено подношење захтева ове врсте и одлучивање о њима, није до утицаја на обавезу накнаде трошкова превоза. Имајући у виду да је тужена својим незаконитим радом (неисплаћивањем трошкова превоза у одређеном периоду) тужиоцу проузроковала штету, у обавези је да исту накнади на основу члана 154. став 1. и 172. став 2. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду наведено, на основу члана 416. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке пресуде.

Како је тужилац успео у поступку по ревизији, то му припадају трошкови ревизијског поступка. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у укупном износу од 78.000,00 динара, које трошкове обухватају трошкове за састав ревизије изјављене од стране адвоката у износу од 12.000,00 динара на основу тарифног броја 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12) као и трошкове судске таксе за ревизију у износу од 26.400,00 динара према тарифном броју 1. таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 128/24...106/15) судске таксе за одлуку по ревизији у износу од 39.600,00 динара према тарифном броју 2. исте тарифе.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић